

Поприказвалъ воденичарътъ съ него и видѣлъ, че той е уменъ момъкъ и си разбира работата добре; спазарили се — и дяволътъ се поселилъ въ воденицата.

Почналъ да работи за петима души, а се задоволявалъ съ най-малко. Па и много умни съвети давалъ на воденичаря. Напримѣръ, той го посъветвалъ да поставятъ бурато. Послушалъ воденичарътъ, направилъ както казалъ слугата му — и още по-много народъ заприиждалъ въ воденицата; напрежъ тя млѣла хубаво брашно, а сега вадѣла още по-хубаво.

Дяволътъ научилъ още, какъ да се постави и тепавица. Затракала тепавицата и трѣгнали женитѣ да валятъ сукната си.

Почналъ още повече да богатѣе воденичарътъ.

Поржчикитѣ се трупали една връзъ друга — не насмогвали отъ работа. Воденицата работѣла дене и ноще.

Стариятъ воденичаръ не можелъ да се нахвали отъ работника си, па и бабичката му, която изпърво го гледала изкриво, станала по-мека: виждала, човѣкътъ работливъ и за всичко кадѣренъ, само че никога не се кръсти. И това я очудвало.

Дяволътъ спечелилъ довѣрието на господаря си и почналъ лека-полека да го омотава съ хитритѣ си речи.

Излеко и по малко внушавалъ той на стария воденичаръ, че всичко онова, за което се говори въ писанията, е само думи, думи и само думи. Трѣбва да се живѣе не така, както сж учили светитѣ отци, а както заповѣдва съвременниятъ животъ. Силата и щастието на човѣка сж въ богатството.

— Ти, господарю, още не си старъ, — казалъ той, — така че ползуйвай се отъ живота, додето не е станало късно. Отваряй си очитѣ на четири, да не те глътнатъ неочаквано съ твоето „писане“. Така ти казвамъ, брате!

Отначало воденичарътъ се сърдѣлъ на момковитѣ думи, но сетне почналъ да се замислюва все по-силно и по-силно върху тѣхъ. Човѣркътъ го дяволскитѣ мисли, не му даватъ спокойствие. И така обръща, и иначе обръща, и все излазя, че работникътъ му е правъ.

— А азъ, глупакътъ, остарѣхъ и не можахъ да разбера такива прости нѣща!

И почналъ старецътъ да се лени, да се отпуска, да се изтѣга, пусналъ шкембе, и оставилъ на слугата си да върши, каквото си ще въ воденицата — гледалъ презъ прѣсти. А слугата почналъ да мами селянитѣ и да смѣсва въ брашното пѣськъ и какво ли не още. Обидили се млеваритѣ, почнали да се оплак-